



ROMÂNIA

TRIBUNALUL CLUJ – SECȚIA PENALĂ

DOSAR NR. 5408/117/2022/a4

Document supus reglementărilor aflate sub incidența Regulamentului U.E. 2016/679

ÎNCHEIEREA PENALĂ NR. 92/2023

Ședința publică din data de 21 aprilie 2023

Instanța constituită din:

Președinte: Mihai Ștefan GHICA

Grefier: Verginica Maria BIRĂU

Ministerul Public - Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism – Serviciul Teritorial Cluj este reprezentat de procuror Rareș CIAUȘU.

S-a luat spre examinare cererea formulată de inculpații BALOGH Sorin și BALOGH Bogdan Sebastian, trimiși în judecată prin rechizitoriul nr. 278D/P/2020 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – D.I.C.O.T. – Serviciul Teritorial Cluj, de permisiune a părăsirii penitenciarului.

La apelul nominal făcut în ședință publică se prezintă inculpații Balogh Sorin și Balogh Bogdan Sebastian, prin intermediul videoconferinței, aflați în stare de arest preventiv în Penitenciarul Gherla, ambii asistați de avocatul ales, av. Dubăț Linda, cu împuternicire avocațială la dosar.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei, după care, instanța constată că inculpații Balogh Sorin și Balogh Bogdan Sebastian, prin apărător ales, au formulat o cerere prin care solicită permisiunea părăsirii penitenciarului în vederea prezentării la înmormântarea unui membru de familie.

La întrebarea instanței, dacă sunt chestiuni prealabile, apărătorul ales al inculpaților Balogh Sorin și Balogh Bogdan Sebastian, av. Dubăț Linda, depune la dosar un extras de pe portalul Tribunalului Cluj, în care apare minuta încheierii pronunțate de Tribunalul Cluj într-un dosar penal în care s-a încuviințat o cerere similară, aceasta fiind executorie. Susține că, neavând parola de acces la dosar, nu a reușit să depună la dosarul cauzei copia încheierii in extenso.

Reprezentantul Ministerului Public studiază înscrisul depus de apărare la dosarul cauzei și nu se opune încuviințării acestuia.

Instanța încuviințează înscrisul depus de apărarea inculpaților la dosarul cauzei.

Instanța întreabă apărarea inculpaților dacă între persoana decedată și inculpați au existat relații de familie.

Apărătorul ales al inculpaților Balogh Sorin și Balogh Bogdan Sebastian, av. Dubăț Linda, susține că inculpatul Balogh Sorin a fost crescut de soțul mamei.

Întrebat fiind de către instanță, inculpatul Balogh Sorin susține că tatăl vitreg s-a căsătorit cu mama sa în urmă cu 15 ani.

Reprezentantul Ministerului Public arată că are o chestiune prealabilă de invocat, *respectiv lipsa de interes* raportat la faptul că data pentru care se solicită permisiunea părăsirii penitenciarului este data de 21.04.2023, ora 13.00, astfel, arată că are serioase dubii, în sensul că, dacă se va pronunța o încheiere favorabilă inculpaților, aceasta poate fi executorie.

Susține că nu există nicio dispoziție legală prin care încheierile judecătorului de drepturi și libertăți să fie considerate definitive sau, dacă nu sunt considerate definitive, executorii, ca atare, reprezentantul Ministerului Public arată că are serioase dubii cu privire la faptul că încheierea ar putea fi executorie.

Reprezentantul Ministerului Public consideră că nu se poate face abstracție de competența funcțională și de caracterul neexecutoriu al încheierilor pronunțate, doar din dorința de a face un fel de dreptate, eludând dispozițiile legale, apreciind că ar fi excesiv.

*Reprezentantul Ministerului Public invocă lipsa competenței instanței de a se pronunța cu privire la o astfel de cerere, sens în care, arată că nu este nicio dispoziție legală care să dea în competența instanței o astfel de chestiune, apreciind că cererea trebuie soluționată în conformitate cu dispozițiile art. 98 din Legea nr. 254/2013, dispoziții la care face trimitere și art. 110 din legea respectivă, în măsura în care ar exista o soluție nefavorabilă, s-ar putea pune problema intervenției unui organ judiciar, dar *ab initio*, încuviințarea unei astfel de cereri de către organul judiciar, în aprecierea sa, excedează în mod evident competențelor legale ale instanței, putând fi vorba și despre lipsa competenței generale a instanței.*

Reprezentantul Ministerului Public arată că lipsa de interes se bazează pe caracterul neexecutoriu, deoarece nu există o prevedere legală care să permită atribuirea de caracter executoriu.

Apărătorul ales al inculpaților Balogh Sorin și Balogh Bogdan Sebastian, av. Dubăț Linda, susține că comisia din cadrul penitenciarului se poate pronunța doar atunci când este vorba despre persoane condamnate aflate în executarea pedepsei. Consideră că excepțiile invocate de reprezentantul Ministerului Public ar trebui să fie soluționate odată cu fondul cauzei.

Susține faptul că Constituția României are supremație asupra tuturor legilor și de asemenea, Convenția Europeană a Drepturilor Omului are supremație asupra dreptului intern, sens în care, susține că statul român a și fost condamnat într-o astfel de situație, apreciind că nu există niciun impediment ca o instanță judecătorească să nu poată să judece această cerere, în condițiile în care, este reglementat expres accesul liber la justiție.

Reprezentantul Ministerului Public arată, în replică, faptul că, potrivit art. 98, permisiunea părăsirii este acordată cu titlu de recompensă, art. 98 având denumirea marginală de *tipurile recompenselor*, iar la final se arată recompensele de la litera e) la litera g), respectiv permisiunea ieșirii din penitenciar.

Consideră că nu se poate invoca accesul liber la justiție pentru ca instanța să ajungă să acorde recompense persoanelor private de libertate, mai mult, arată că art. 110 exceptează în mod expres acordarea acestor permisiuni de părăsire a penitenciarului persoanelor care sunt arestate preventiv, ca atare, nu este o omisiune a legiuitorului, ci dimpotrivă, o interdicție expresă de a acorda permisiunea.

Așadar, consideră că există numeroase impedimente legale de a soluționa favorabil cererea formulată. Consideră că se pot uni excepțiile cu fondul pentru ca instanța să se pronunțe asupra chestiunilor invocate, nefiind un impediment, în acest sens.

Instanța îi solicită reprezentantului Ministerului Public să califice excepțiile invocate.

Reprezentantul Ministerului Public arată că prima excepție este *lipsa de interes* și a doua excepție este *lipsa competenței generale a instanțelor judecătorești* de a acorda persoanelor arestate preventiv permisiunea de ieșire din penitenciar.

Având cuvântul în replică, apărătorul ales al inculpaților Balogh Sorin și Balogh Bogdan Sebastian, av. Dubăț Linda, solicită instanței unirea excepțiilor cu fondul cauzei. Totodată, apreciază că lipsă de interes ar fi fost în cazul în care aceste persoane nu ar fi avut interesul de a participa la această înmormântare, în sensul că, nu ar fi avut calitate de membru de familie.

Arată că recompensele care sunt obținute și care permit permisiunea părăsirii domiciliului se pot obține numai dacă acea persoană se află în executarea unei pedepse privative de libertate, în considerarea faptului că lucrează, participă la cursuri etc.

În ceea ce privește această interdicție, în sensul ca, față de persoanele arestate preventiv să nu poată să fie dispusă permisiunea părăsirii penitenciarului, în mod evident este discriminatorie în raport de legislația CEDO, care spune că nicio persoană nu poate fi discriminată, sens în care, apărarea inculpaților se întreabă retoric de ce s-ar discrimina o persoană arestată preventiv față de o persoană care execută pedeapsa și trece prin aceeași situație juridică.

Susține că acea comisie este comisia pentru individualizarea executării pedepselor pe care inculpații nu o execută, fiindcă nu execută nicio pedeapsă, iar a se spune că o instanță

judecătorească nu poate soluționa această cerere, înseamnă a spune că nicio persoană în mod real nu mai are acces la justiție pentru că dacă nici penitenciarul nu poate să o admită și niciun judecător nu are nici măcar posibilitatea de a o soluționa, înseamnă că în mod real este imposibilă în drept, fiind evident că nu este imposibilă în drept, orice persoană poate să formuleze o cerere, aceasta putând fi respinsă sau admisă, însă a se spune că nici măcar nu se poate soluționa pentru că instanța nu are competență, înseamnă a se aduce atingere Constituției și Convenției Europene, care în mod evident au prioritate față de dreptul intern.

Având cuvântul în replică, reprezentantul Ministerului Public, în ceea ce privește excepția lipsei de interes pe care a invocat-o, susține că s-a referit la faptul că interesul trebuie să fie actual, apreciind că inculpații nu au un interes actual în soluționarea cererii, câtă vreme, încheierea nu poate rămâne definitivă și nu poate dobândi caracter executoriu până la data la care se pune problema ieșirii din penitenciar.

Instanța pune în vedere participanților faptul că asupra excepției lipsei de interes urmează a se pronunța în ședință, iar excepția lipsei competenței generale a instanțelor judecătorești, astfel cum a fost formulată, având legătură inclusiv cu admisibilitatea cererii și cu fondul cauzei, o va uni cu fondul cauzei.

Ca atare, referitor la excepția lipsei de interes, instanța reține că este intim legată de momentul în care s-a formulat cererea și de faptul că nu ar exista o procedură executorie, conform susținerilor procurorului. Totuși, prin interes se înțelege folosul practic (inclusiv moral) urmărit de către cel care a pus în mișcare o acțiune. Instanța apreciază că există interes și acesta este actual, motiv pentru care respinge excepția lipsei de interes. Argumentul care a fost invocat de procuror în susținerea excepției se referă la posibilitatea legală de a urma procedura aleasă de inculpați (cu precizarea că procurorul a apreciat că soluția care s-ar pronunța nu ar putea fi executorie), astfel că argumentul ține de fondul cauzei și de admisibilitatea căii procesuale alese, urmând a fi analizat în considerentele hotărârii instanței.

Nefiind alte cereri și chestiuni de invocat, instanța acordă cuvântul participanților în dezbaterea judiciară a cauzei.

Apărătorul ales al inculpaților Balogh Sorin și Balogh Bogdan Sebastian, av. Dubăț Linda, solicită admiterea cererii, astfel cum a fost formulată și în scris.

Arată că statul român are obligația de a respecta dreptul la viață privată și de familie a oricărei persoane și, prin judecători, are obligația de a asigura supremația legii, or supremația legii înseamnă, nu doar a respecta Constituția României, ci și tratatele și convențiile internaționale la care România este parte, inclusiv Convenția Europeană a Drepturilor Omului, care are evident caracter de prioritate în aplicare față de dreptul intern.

Astfel, susține că, în cazul în care există contrariedade între dreptul intern și dreptul internațional privind drepturile omului, astfel cum a fost asumată această convenție de către statul român, instanța poate și trebuie să aplice dreptul internațional, în raport de care dreptul intern are caracter de subsidiaritate.

În acest sens, susține că o astfel de procedură nu există conform dreptului românesc, iar cea procedură la care face referire legea executării pedepselor se referă în mod expres la persoane condamnate și, chiar dacă nu s-ar referi în mod expres la persoane condamnate, este evident că doar persoanele care se află în executarea pedepselor pot obține recompense, aspect care rezultă din economia Legii nr. 254/2013, iar persoanele care sunt arestate preventiv nu se supun din acest punct de vedere regimului executării pedepselor.

Consideră că există interes, în condițiile în care, este evident că relațiile de familie apropiate pot exista și între un tată vitreg și un fiu vitreg, iar viața privată privește și relația cu acest membru de familie, putând fi dezvoltate relații similare celor existente între părinți și copii naturali, chiar și Codul Civil prevede că nu trebuie să se facă discriminare între rudenii de sânge și rudenii care nu este de sânge.

Consideră că încheierea care va fi pronunțată poate fi pronunțată ca o încheiere executorie pentru că doar încheierile pronunțate în materia măsurilor preventive sunt supuse contestațiilor care presupun ca încheierea să rămână definitivă, însă, câtă vreme, o astfel de încheiere nu este prevăzută în dispozițiile legale, ca fiind atacabilă cu contestație, înseamnă că trebuie să se aplice interpretarea generală în drept, în sensul că dacă legea nu distinge, nici instanța nu trebuie să distingă, adică dacă legea nu prevede această încheiere ca fiind supusă contestației, poate fi interpretată ca fiind o încheiere executorie, chiar dacă nu este definitivă.

Solicită instanței să respecte supremația legii și drepturile inculpaților, anume dreptul la viața privată și de familie, apreciind că nu ar avea loc o nelegalitate dacă instanța ar admite cererea, dimpotrivă ar fi o oglindire a dreptului de a păstra legătura cu familia, chiar dacă este vorba despre persoane arestate preventiv.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea cererii formulate, apreciind că dispozițiile legale sunt cât se poate de clare, persoanelor arestate preventiv nu li se poate acorda permisiunea părăsirii penitenciarului, indiferent de motiv, indiferent cu ce titlu și indiferent de către ce autoritate.

Nu consideră că este vorba despre o situație discriminatorie pentru că, în conformitate cu jurisprudența Curții Constituționale, o situație discriminatorie există când există o diferență nejustificată de tratament pentru persoane aflate în situații similare, iar persoanele care sunt condamnate definitiv și care execută o pedeapsă și persoanele care sunt arestate preventiv nu se află în situații similare, astfel că, sunt justificate diferențele de tratament sancționator.

În plus, consideră că ar fi nevoie de intervenția Curții Constituționale care să constate neconstituționalitatea art. 110 din Legea nr. 254/2013, iar instanța nu poate să refuze aplicarea unui text de lege având convingerea că este neconstituțional până la intervenția Curții Constituționale, fiind un domeniu strict rezervat Curții Constituționale, motiv pentru care, apreciază că cererea nu poate fi admisă.

Totodată, arată că nu s-a făcut nicio dovadă a calității de tată – fiu, referitor la persoana decedată, și nu este de datoria organului judiciar să facă o astfel de dovadă, fiind de datoria persoanei care a formulat cererea să probeze acest aspect.

Susține că o măsura preventivă privativă de libertate aduce anumite restrângeri dreptului la viață privată, persoanele private de libertate sunt împiedicate să ia legătura cu membrii de familie, oricare ar fi aceștia, astfel, susține că imposibilitatea participării la înmormântarea unei rude sau a unui membru de familie nu poate fi catalogată ca fiind incompatibilă cu Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Apărătorul ales al inculpaților Balogh Sorin și Balogh Bogdan Sebastian, av. Dubăț Linda, susține că legăturile de rudenie existente între inculpați și persoana decedată pot fi verificate pe baza actelor de la dosarul cauzei, respectiv se poate verifica faptul că Vlad Constantin este tatăl inculpatei Vlad Elena.

Inculpatul Balogh Sorin, având ultimul cuvânt, arată că lasă la aprecierea instanței.

Inculpatul Balogh Bogdan Sebastian, având ultimul cuvânt, arată, de asemenea, că lasă la aprecierea instanței.

TRIBUNALUL

Deliberând constată următoarele:

Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Cluj – Secția penală, la data de 20.04.2023, sub nr. 5408/117/2022/a4 (cererea fiind prezentată la judecător la data de 20.04.2023, orele 17:00, după finalizarea unei alte ședințe de judecată), inculpații Balogh Bogdan Sebastian și Balogh Sorin, aflați în stare de arest preventiv la Penitenciarul Gherla, au solicitat încuviințarea părăsirii Penitenciarului Gherla/să fie escortat din Penitenciarul Gherla pentru a se deplasa în localitatea Cheia, Comuna Mihai Viteazu, jud. Cluj, capela mortuară, în vederea participării la data de 21.04.2023, începând cu orele 13:00, la funeraliile decedatului Vlad Constantin (d. la data de 16.04.2023), tatăl vitreg al inculpatului Balogh Sorin și socrul inculpatului Balogh Bogdan Sebastian.

Inculpații au invocat prevederile art. 8 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și art. 21 și 28 din Constituția României ce prevăd accesul liber la justiție și dreptul la viață privată.

S-a argumentat că motivul cererii este reprezentat de aducerea unui ultim omagiu tatălui vitreg al inculpatului Balogh Sorin, respectiv socrului inculpatului Balogh Bogdan Sebastian, tatăl soției sale Vlad Elena Ana Maria. Deși Legea nr. 254/2013 nu prevede reglementări exprese cu privire la această chestiune și nici nu prevede vreo procedură specială pentru soluționarea acestora, totuși Constituția reglementează accesul liber la instanță, iar dreptul de a păstra legătura cu familia este un drept fundamental. Dreptul de a păstra legătura cu familia se subsumează dreptului la viață privată prev. de art. 8 din Convenția e.d.o., fără discriminări, art. 14 din Convenția e.d.o.

S-a arătat că există o situație de inechitate între persoanele aflate în executarea unei pedepse și cele arestate preventiv, inechitate ce a fost sancționată de CEDO prin hotărârea pronunțată în cauza *Gaciu c. României*. S-a arătat că dreptul de a ieși din penitenciar pentru a participa la evenimente importante de familie este recunoscut de prevederile art. 98 și 99 din Legea nr. 254/2013 doar în cazul persoanelor aflate în executarea pedepsei.

La termenul de judecată stabilit la data de 21.04.2023, procurorul de ședință a invocat excepția lipsei de interes și excepția lipsei competenței generale a instanțelor judecătorești de a acorda persoanelor arestate preventiv permisiunea de ieșire din penitenciar.

Instanța a respins excepția lipsei de interes și a unit cu fondul excepția lipsei competenței generale a instanțelor judecătorești.

Analizând cu prioritate excepția lipsei competenței generale a instanțelor judecătorești invocată de procuror, instanța constată că aceasta este strâns legată de admisibilitatea cererii formulate (urmând ca analiza să aibă în vedere acest aspect).

Situația de fapt în cauză este relevantă atât pentru soluționarea excepției, cât și cu fondul cauze.

Astfel, instanța reține că prin încheierea penală nr. 990/16.09.2022 a judecătorului de drepturi și libertăți din cadrul Tribunalului Cluj (rămasă definitivă) s-a admis propunerea de arestare preventivă a D.I.I.C.O.T. – Serviciul Teritorial Cluj și, în consecință, printre altele, s-a dispus arestarea preventivă a inculpatului Balogh Sorin, pe o durată de 30 zile, începând de astăzi, 16 septembrie 2022, până în data de 15 octombrie 2022, inclusiv. S-a dispus arestarea preventivă a inculpatului Balogh Bogdan Sebastian pe o durată de 30 zile, începând de astăzi, 16 septembrie 2022, până în data de 15 octombrie 2022 inclusiv.

Arestarea inculpaților a fost prelungită în cursul urmăririi penale și menținută ulterior în faza camerei preliminare și la debutul judecății. Prin încheierea penală nr. 82/11.04.2023 a Tribunalului Cluj au fost respinse, ca nefondate, cererile formulate de inculpații Balogh Sorin, Mureșan Nandu Marinel și Balogh Sebastian Bogdan de înlocuire a arestării preventive cu o măsură preventivă mai blândă. S-a constatat legalitatea și temeinicia măsurii arestării preventive

luate față de inculpatul BALOGH Sorin și s-a dispus menținerea arestării preventive față de inculpatul BALOGH Sorin. S-a constatat legalitatea și temeinicia măsurii arestării preventive luate față de inculpatul BALOGH Bogdan Sebastian și s-a menținut arestarea preventivă față de acesta.

Potrivit art. 21 din Constituția României *orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime. Nici o lege nu poate îngreuna exercitarea acestui drept.*

Constituția României prevede în capitolul II intitulat „Drepturile și libertățile fundamentale”, la art. 26 cu denumirea marginală „Viața intimă, familială și privată” faptul că autoritățile publice respectă și ocrotesc viața intimă, familială și privată. Dreptul de a participa la funeraliile unei rude apropiate/afin ține de viața familială și privată.

Conform art. 203 alin. (6) din C. proc. pen., în cursul judecății, instanța de judecată se pronunță asupra măsurilor preventive prin încheiere motivată. Astfel, în cursul judecății, până la pronunțarea hotărârii definitive în cauză, instanța este competentă să dispună asupra dreptului la libertate, dreptului la viață privată (având în vedere că măsurile preventive atrag restrângeri/limitări aduse acestui drept) și altor drepturi și libertăți fundamentale ale inculpaților decurgând din restrângerile și limitările inerente măsurilor preventive.

Într-o altă perspectivă, noțiunea de *competență a instanțelor judecătorești* este aptitudinea recunoscută de lege instanțelor judecătorești de a examina și soluționa o anumită pricină.

Competența generală a instanțelor judecătorești reprezintă o noțiune specifică în materie civilă. Ori de câte ori legea nu prevede expres competența altui organ jurisdicțional, competența de soluționare a litigiilor aparține instanțelor judecătorești, care au plenitudine de competență în materie civilă. Uneori, legea prevede că instanțele judecătorești sunt competente să controleze hotărârile pronunțate de alte organe de jurisdicție.

O cerere care vizează încuviințarea părăsirii locului unde se execută măsura arestării preventive (în speță Penitenciarul Gherla) pentru o perioadă determinată de timp are legătură executarea măsurii arestării preventive. Astfel, în ipoteza în care inculpații nu ar fi fost arestați preventiv, ar fi putut participa la înmormântare fără a cere permisiunea cuiva.

Pe de altă parte, inculpații au solicitat ca permisiunea părăsirii locului de arest să se realizeze sub escortă, astfel că nu se ridică problema ca aceștia să se afle în stare de libertate temporară în cursul desfășurării funeraliilor, ci doar ca pe o perioadă scurtă de timp, de câteva ore, să fie prezenți, în stare de privare de libertate la funeralii, într-o localitate din același județ cu locul unde se află Penitenciarul Gherla.

Procurorul a susținut că nicio dispoziție legală nu atribuie în competența instanței o astfel de chestiune, apreciind că cererea trebuie soluționată în conformitate cu dispozițiile art. 98 din

Legea nr. 254/2013, dispoziții la care face trimitere și art. 110 din același act normativ. S-a evocat că cererea ar trebui adresată unui organ administrativ, iar în măsura în care ar exista o soluție nefavorabilă, s-ar putea pune problema intervenției unui organ judiciar.

În primul rând, trimiterea realizată de procuror direct la prevederile art. 110 din Legea nr. 254/2013 este eronată, întrucât cei doi inculpați nu execută măsurile preventive privative de libertate în centrele de reținere și arestare preventivă, ci în penitenciar.

Potrivit art. 115 alin. (1) din Legea nr. 254/2013, *după trimiterea în judecată, persoanele arestate preventiv sunt transferate în penitenciar.*

Conform art. 120 alin. (1) din Legea nr. 254/2013, *în cursul judecății, arestarea preventivă se execută în secțiile speciale de arestare preventivă din penitenciare sau în centrele de arestare preventivă de pe lângă penitenciare, care se organizează și funcționează în subordinea Administrației Naționale a Penitenciarelor.*

În conformitate cu art. 121 alin. (3) din Legea nr. 254/2013 (executarea arestării preventive în cursul judecății), *dispozițiile art. 110 alin. (1) se aplică în mod corespunzător, cu excepția lit. a).*

Conform art. 110 alin. (1) din Legea nr. 254/2013: *Prevederile titlului I, titlului II, precum și ale cap. II, IV-VI și IX din titlul III, în măsura în care nu contravin dispozițiilor din prezentul titlu, se aplică în mod corespunzător, cu excepția următoarelor dispoziții privind: a) perioada de carantină și observare, prevăzută la art. 44; b) abrogat; c) dreptul la învățământ, prevăzut la art. 79; d) suplimentarea dreptului la vizită intimă, prevăzută la art. 98 alin. (1) lit. d); e) permisiunea de ieșire din penitenciar, prevăzută la art. 75 alin. (7) și la art. 98 alin. (1) lit. e)-g); f) cazarea temporară în camera de protecție.*

Conform art. 111 alin. (1) din același act normativ, *persoanele reținute sau arestate preventiv aflate în centrele de reținere și arestare preventivă se supun unui regim propriu de executare, în vederea unei bune desfășurări a procesului penal, cu respectarea drepturilor fundamentale.*

Pe de altă parte, textul de lege la care se face trimitere, anume art. 98 din același act normativ, reglementează tipurile recompenselor: (1) *Persoanelor condamnate care au o bună conduită și care au întreprins eforturile necesare în cadrul muncii prestate sau în cadrul activităților educative, moral-religioase, culturale, terapeutice, de consiliere psihologică și asistență socială, al instruirii școlare și al formării profesionale li se acordă, prin procedura stabilită prin decizia directorului general al Administrației Naționale a Penitenciarelor, următoarele recompense: a) ridicarea unei sancțiuni disciplinare aplicate anterior; b) suplimentarea numărului convorbirilor on-line; c) suplimentarea drepturilor la pachete și/sau vizite; d) suplimentarea dreptului la vizită intimă, cu îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 69,*

cu excepția alin. (1) lit. d); e) permisiunea de ieșire din penitenciar pentru o zi, dar nu mai mult de 15 zile pe an; f) permisiunea de ieșire din penitenciar pe o durată de cel mult 5 zile, dar nu mai mult de 25 de zile pe an; g) permisiunea de ieșire din penitenciar pe o durată de cel mult 10 zile, dar nu mai mult de 30 de zile pe an. (...)

În baza art. 99 alin. (1) din aceeași lege, *permisiunea de ieșire din penitenciar poate fi acordată, în condițiile art. 98, în următoarele cazuri: (...) e) participarea persoanei condamnate la înhumarea soțului sau soției, unui copil, părinte, frate sau soră ori bunic sau bunică.*

Ca atare, aceste texte de lege se referă la regimul recompenselor, incluzând în cazul persoanelor condamnate, permisiunea de ieșire din penitenciar. Or, cauza de față se referă la permisiunea participării sub escortă la funeraliile unei persoane apropiate celor doi inculpați arestați preventiv, fără legătură cu acuzațiile care se aduc acestora.

Ca atare, pentru încuviințarea părăsirii sub escortă a Penitenciarului Gherla pe o durată de câteva ore în scopul participării la funeralii nu este aplicabil regimul recompenselor, nefiind vorba de solicitarea aplicării unei recompense de către comisia constituită la nivelul penitenciarului, ci de o cerere de respectare a dreptului la viață privată în legătură cu măsurile preventive privative de libertate dispuse în cauză.

În consecință, instanța va respinge excepția lipsei competenței generale a instanțelor judecătorești invocate de reprezentantul Ministerului Public.

Cu privire la fondul cererii, instanța reține că inculpații Balogh Bogdan Sebastian și Balogh Sorin, se află în stare de arest preventiv din data de 16.09.2022, adică de peste 7 luni, fiind acuzați de comiterea unor infracțiuni grave la regimul drogurilor și produselor susceptibile de efecte psihoactive.

Conform documentelor de la dosarul de urmărire penală și de cameră preliminară, coinculpata Vlad Elena Ana Maria, soția inculpatului Balogh Bogdan Sebastian, este fiica numitului Vlad Constantin și a numitei Vlad Ana Sonia.

Inculpatul Balogh Sorin este fiul lui *natural* și al numitei Vlad Ana Sonia, mama acestuia fiind căsătorită cu numitul Vlad Constantin de când inculpatul era minor, relațiile dintre Balogh Sorin și Vlad Constantin fiind similare relației fiu – tată.

Numitul Vlad Constantin (n. 06.04.1968) a decedat la data de 16.04.2023, conform certificatului de deces seria D.12. nr. 603895 eliberat la 18.04.2023.

Conform adeverinței nr. 13/19.04.2023 slujba de înmormântare urma să aibă loc la capela mortuară din satul Cheia, Comuna Mihai Viteazu, jud. Cluj, la ora 13:00.

Existența raporturilor de familie a fost probată în cauză.

Potrivit art. 8 din Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților fundamentale, *1. Orice persoană are dreptul la respectarea vieții sale private și de familie, a*

domiciliului său și a corespondenței sale. 2. Nu este admis amestecul unei autorități publice în exercitarea acestui drept decât în măsura în care acest amestec este prevăzut de lege și dacă constituie o măsură care, într-o societate democratică, este necesară pentru securitatea națională, siguranța publică, bunăstarea economică a țării, apărarea ordinii și prevenirea faptelor penale, protejarea sănătății sau a moralei, ori protejarea drepturilor și libertăților altora.

Potrivit art. 8 din Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților fundamentale, *exercitarea drepturilor și libertăților recunoscute de prezenta Convenție trebuie să fie asigurată fără nicio deosebire bazată, în special, pe sex, rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau orice altă situație.*

Prin Hotărârea din data de 23 iunie 2015 pronunțată în cauza *Costel Gaciu împotriva României* (Cererea nr. 39633/10), definitivă la 23.09.2015, C.E.D.O. a hotărât că a fost încălcat art. 14 din Convenție coroborat cu art. 8 din Convenție.

În argumentarea acestei soluții, C.E.D.O. a reliefat că *art. 14 din Convenție protejează persoanele aflate în situații similare de a nu fi supuse unui tratament, fără justificare, diferit pentru a beneficia de drepturile și libertățile lor conform Convenției. 49 (...) Curtea a reținut că detenția, asemenea altor măsuri privative de libertate, presupune limitări inerente ale vieții private și de familie. Totuși, reprezintă o parte esențială a dreptului persoanei private de libertate la respectarea vieții de familie ca autoritățile să îi permită sau, atunci când este cazul, să o asiste în menținerea legăturii cu familia sa imediată. Asemenea restricții ca limitări impuse numărului de vizite din partea familiei, supravegherea acestor vizite și, dacă se justifică prin natura infracțiunii, impunerea unui regim special de detenție persoanei private de libertate sau a unor aranjamente speciale de vizită constituie o ingerință în exercitarea drepturilor prevăzute la art. 8, dar nu constituie prin ele însele încălcări ale acelei prevederi (...).*

(...) 52. Plasarea unei persoane în stare de arest preventiv poate fi asociată cu plasarea unei persoane într-o situație juridică distinctă care, deși impusă pentru o perioadă temporară, se raportează în mod inextricabil la circumstanțele personale și la existența persoanei respective. De aceea, Curtea este încredințată, iar părțile au fost de acord în această privință, că prin menținerea în stare de arest preventiv, reclamantul a intrat în sfera noțiunii de „orice altă situație” în sensul art. 14 din Convenție [a se vedea, mutatis mutandis, Shelley împotriva Regatului Unit (dec.), nr. 23800/06, 4 ianuarie 2008, și Clift împotriva Regatului Unit, nr. 7205/07, pct.55-63, 13 iulie 2010].

53. (...) Cerința necesară pentru a demonstra o „poziție similară” nu presupune ca grupurile de comparat să fie identice. Faptul că situația reclamantului nu este pe deplin similară

celelalte persoane condamnate și că există diferențe între diferitele grupuri pe baza scopului urmărit prin privarea lor de libertate nu împiedică aplicarea art. 14. (...) De aceea, Curtea consideră că, în ceea ce privește situația faptelor în litigiu, reclamantul poate pretinde că se află într-o situație aproape similară cu cea a unei persoane condamnate (a se vedea *Laduna împotriva Slovaciei*, nr. 31827/02, pct. 58, CEDO 2011, și *Varnas*, citată supra, pct. 114).

56. O astfel de diferență de tratament este discriminatorie dacă nu are o justificare obiectivă și rezonabilă, cu alte cuvinte, dacă nu urmărește un scop legitim sau dacă nu există un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele folosite și scopul urmărit (...).

57. În ceea ce privește faptele cauzei prezente, Curtea observă că reclamantul a fost ținut în arest preventiv de la 29 martie 2009 până la 2 februarie 2011. Regimul detenției a fost reglementat de Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal. În conformitate cu acea lege, toate persoanele acuzate și deținute în timpul investigațiilor și al procedurilor judiciare aveau dreptul să primească vizite obișnuite, care aveau loc în spațiile special amenajate ale penitenciarului, cu perete separator și sub supravegherea vizuală a personalului penitenciarului. Persoanele condamnate aveau, în plus, dreptul la vizite intime de până la două ore la fiecare trei luni (a se vedea pct. 25 supra).

58. În special, o persoană aflată în arest preventiv nu avea dreptul la vizite intime și această restricție cu privire la dreptul la vizite al persoanelor aflate în arest preventiv se aplica în mod general, indiferent de motivele privării lor de libertate sau de considerente legate de securitatea ori comportamentul lor în timpul detenției.

59. (...) Legislația română, totuși, restricționează drepturile la vizită ale persoanelor arestate preventiv în mod general și într-o măsură mai mare decât pe cele ale persoanelor condamnate și plasate în detenție, astfel cum se întâmplă în cazul reclamantului. În această privință, Curtea a avut deja ocazia să se pronunțe că, în ceea ce privește restricțiile specifice cu privire la drepturile la vizită ale unei persoane private de libertate, scopul urmărit prin protejarea intereselor legitime ale anchetei penale poate fi îndeplinit și prin alte mijloace care să nu afecteze toate persoanele private de libertate, indiferent dacă sunt sau nu necesare, precum stabilirea unor categorii diferite de detenție sau restricții speciale după cum impun circumstanțele fiecărui caz în parte (a se vedea *Laduna*, citată supra, pct. 66, and *Varnas*, citată supra, pct. 119).

60. În ceea ce privește caracterul rezonabil al justificării diferenței de tratament între persoanele arestate preventiv și persoanele condamnate, Curtea recunoaște că reclamantul din cauza de față a fost acuzat de săvârșirea infracțiunii de asociere pentru săvârșirea de infracțiuni și șantaj. Totuși, Curtea constată de asemenea faptul că rațiuni de securitate privind orice

legături de familie de natură penală erau absente în cauza de față [a se vedea Messina împotriva Italiei (nr. 2), nr. 25498/94, pct. 65-67, CEDO 2000-X]. (...) De asemenea, Curtea nu deține nicio informație în ceea ce privește modul în care soția reclamantului era implicată în activități penale. (...) În special, Curtea observă că pentru justificarea interdicției impuse reclamantului de a avea vizite intime pe durata arestării preventive, Guvernul ca și administrația Penitenciarului Gherla și a arestului, s-au bazat în esență pe prevederile legislative fără a se referi la necesitatea acestei interdicții și la justificarea sa în situația concretă a reclamantului.

61. *Curtea consideră așadar că perioada deosebit de îndelungată a arestării preventive a reclamantului (un an și zece luni) i-a redus viața de familie într-o măsură care nu putea fi justificată de limitările inerente detenției. De aceea, constată că prin respingerea cererilor reclamantului de acordare a vizitelor intime pe durata arestării preventive nu s-a oferit o justificare rezonabilă și obiectivă pentru diferența de tratament, și astfel s-a acționat într-un mod discriminatoriu.*

Remarcând argumentele C.E.D.O. în analiza situației reclamantului din cauza amintită, observăm că inculpații arestați preventiv se află într-o situație aproape similară cu cea a unei persoane condamnate, contrar celor susținute de reprezentantul Ministerului Public în cadrul dezbaterilor orale.

Pe de altă parte, raporturile de familie sunt o componentă esențială a dreptului la viață privată.

Același raționament a fost aplicat și de Curtea Constituțională a României prin Decizia nr. 222/2015 (publicată în M. Of. nr. 380 din 02.06.2015) prin care a admis excepția de neconstituționalitate și s-a constatat că dispozițiile art. 69 alin. 1 lit. b) și 110 alin. 1 lit. b) din Legea nr. 254/2013 (referitoare la exceptarea dreptului la viață intimă pentru persoanele arestate preventiv) sunt neconstituționale. Dreptul la viață intimă era și el exceptat de la a fi permis persoanelor arestate preventiv, la fel ca și permisiunea de a părăsi centrul de detenție.

Mai departe, prin Hotărârea din data de 6 decembrie 2016, pronunțată în cauza *Kanalar împotriva României* (Cererea nr. 20323/14), C.E.D.O. a hotărât că a fost încălcat art. 8 din Convenție prin faptul că nu i s-a permis reclamantului aflat în stare de detenție să participe la înmormântarea mamei sale.

În economia considerentelor hotărârii C.E.D.O. a reliefat următoarele:

53. (...) *detenția, la fel ca orice altă măsură privativă de libertate, implică, prin natura sa, restricții privind viața privată și de familie a persoanei în cauză. Cu toate acestea, este esențial pentru respectarea vieții de familie ca administrația penitenciarului să îi permită persoanei private de libertate și să o sprijine, atunci când este necesar, să mențină contactul cu rudele*

apropiate [Messina împotriva Italiei (nr. 2), nr. 25498/94, pct. 61, CEDO 2000-X, și Khoroshenko împotriva Rusiei (MC), nr. 41418/04, pct. 106, CEDO 2015]. (...)

54. Curtea apreciază că refuzul de a-i permite reclamantului să iasă din mediul carceral pentru a participa la înmormântarea mamei sale trebuie să fie considerat o ingerință în dreptul persoanei în cauză la respectarea vieții sale de familie, garantat la art. 8 din Convenție (Płoski împotriva Poloniei, nr. 26761/95, pct. 32, 12 noiembrie 2002).

55. O astfel de ingerință nu încalcă Convenția, dacă este „prevăzută de lege”, are cel puțin un scop legitim în sensul art. 8 § 2 din Convenție și poate să fie considerată o măsură „necesară într-o societate democratică” (...).

56. În prezenta cauză, Curtea observă că ingerința în cauză era prevăzută de lege, și anume art. 98 alin. (1) și art. 99 alin. (1) din Legea nr. 254/2013 și normele de aplicare.

57. În plus, ținând seama în special de gravitatea infracțiunii săvârșite în speță, sancționată cu o pedeapsă severă privativă de libertate, o astfel de ingerință părea să aibă ca scop să îl împiedice pe reclamant să profite de ieșirea din penitenciar pentru a comite infracțiuni sau pentru a tulbura ordinea sau siguranța publică. Așadar, această ingerință urmărea un scop legitim în sensul art. 8 § 2 din Convenție, și anume apărarea ordinii și siguranței publice, precum și prevenirea faptelor penale.

58. Rămâne de stabilit dacă măsura în cauză era „necesară într-o societate democratică”.

59. (...) statul are obligația de a demonstra că restricțiile inerente aplicate drepturilor și libertăților persoanei deținute sunt necesare într-o societate democratică și se bazează pe o nevoie socială imperioasă (...). 60. În speță, Curtea observă că cererea de acordare a permisiunii de ieșire din penitenciar a fost respinsă din următoarele motive: reclamantul se afla în executarea unei pedepse de doisprezece ani și jumătate de închisoare cu executare, pentru tentativă la infracțiunea de omor calificat, în „regim închis”; durata din pedeapsă ce mai trebuia executată era prea mare; și reclamantul beneficiase deja de o recompensă în cursul aceleiași luni (...).

(...)

64. În cele din urmă, Curtea subliniază că administrația penitenciarului nu a examinat deloc posibilitatea de a recurge la o escortă pentru transferarea reclamantului la locul în care avea loc înmormântarea (Ploski, citată anterior, pct. 37, Czarnowski, citată anterior, pct. 32, și Császy împotriva Ungariei, nr. 14447/11, pct. 19, 21 octombrie 2014; a se vedea și, a contrario, Sannino împotriva Italiei (dec.), nr. 72639/01, 3 mai 2005).

65. Curtea nu poate decât să concluzioneze că autoritățile naționale nu au realizat o punere în balanță a intereselor aflate în joc, și anume, pe de o parte, dreptul reclamantului la

respectarea vieții sale de familie și, pe de altă parte, asigurarea ordinii și siguranței publice și prevenirea faptelor penale (...).

66. Curtea reamintește că dreptul de a beneficia de permisiuni de ieșire nu este garantat ca atare de Convenție [Marinicola împotriva Italiei (dec.), nr. 42662/98, 25 noiembrie 1999]. **Autoritățile naționale au obligația de a examina temeinicia fiecărei cereri.** (...)

67. În circumstanțele speței și în pofida marjei de apreciere acordate statului pârât, Curtea apreciază că motivele invocate de autoritățile naționale pentru refuzul de a-i acorda reclamantului permisiunea de ieșire din penitenciar pentru a participa la înmormântarea mamei acestuia nu erau suficiente pentru a demonstra că ingerința denunțată era „necesară într-o societate democratică.”

Instanța remarcă de această dată că C.E.D.O. a considerat că refuzul de a permite persoanelor aflate în detenție să iasă din mediul carceral pentru a participa la înmormântarea unor membri ai familiei trebuie să fie considerat o ingerință în dreptul persoanei în cauză la respectarea vieții sale de familie.

În plus, observăm că C.E.D.O. a avut în vedere explicit faptul că regimul recompenselor nu putea fi opus persoanei deținute aflate în situația de deces a unui membru al familiei.

Mai mult, C.E.D.O. a reținut obligativitatea ca autoritățile naționale să analizeze temeinicia fiecărei cereri de permisiune a părăsirii locului de detenție.

Dacă avem în vedere și faptul că, în lumina argumentelor ce decurg din motivarea hotărârii pronunțate în cauza *Gaciu c. României*, persoanele arestate preventiv se află într-o situație similară celor aflate în detenție, vom concluziona că raționamentul din hotărârea pronunțată în cauza *Kanalas împotriva României* se impune a se aplica și în situația persoanelor aflate în stare de arest preventiv.

Potrivit art. 16 din Constituția României *cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.*

Conform art. 12 din Declarația Universală a Drepturilor Omului *nimeni nu va fi supus la imixtiuni arbitrare în viața sa personală, în familia sa, în domiciliul lui sau în corespondența sa, nici la atingeri aduse onoarei și reputației sale. Orice persoană are dreptul la protecția legii împotriva unor asemenea imixtiuni sau atingeri.*

Totodată, Recomandarea Rec(2006)2 a Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei către statele membre referitoare la Regulile penitenciare europene (adoptată la 11 ianuarie 2006) precizează, în special, următoarele: Regula nr. 24.7 „*Ori de câte ori este posibil, deținutul trebuie să fie autorizat să părăsească penitenciarul fie sub escortă, fie liber, pentru a vizita o rudă bolnavă, pentru a participa la o înmormântare sau pentru alte motive umanitare.*”

În acest cadru, instanța apreciază că regimul recompenselor stabilit în cazul persoanelor condamnate private de libertate sau al persoanelor private preventiv de libertate nu poate fi opus ca o limitare suplimentară adusă dreptului la viață privată în componenta sa reprezentată de posibilitatea de a participa la înmormântarea unei rude/afin, în măsura în care există raporturi strânse specifice familiei.

În conformitate cu dispozițiile art. 20 alin. (2) din Constituția României *dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului, la care România este parte, și legile interne, au prioritate reglementările internaționale, cu excepția cazului în care Constituția sau legile interne conțin dispoziții mai favorabile*. Prioritatea dispozițiilor mai favorabile în materia drepturilor omului nu este condiționată de intervenția vreunui organism național, cum este Curtea Constituțională.

Pe de altă parte, așa cum am arătat anterior, nu există niciun fel de justificare obiectivă, pentru care o persoană arestată preventiv, posibil nevinovată, să nu poată participa, sub escortă (în condiții de privare de libertate), la înhumarea unei rude/afin foarte apropiate/apropiat.

Cei doi inculpați care au formulat cererea sunt judecați, alături de alți 2 inculpați, pentru săvârșirea infracțiunilor de trafic de droguri de mare risc, prev. de art. 2 alin. (2) din Legea nr. 143/2000, și efectuarea de operațiuni cu produse susceptibile a avea efecte psihoactive, prev. de art. 16 alin. (1) din Legea nr. 194/2011, fără să fi fost acuzați de comiterea infracțiunii de constituirea unui grup infracțional organizat. Pe de altă parte, ambii inculpați se află în stare de arest preventiv de peste 7 luni.

Balogh Sorin are antecedente penale și Balogh Bogdan Sebastian nu are antecedente penale, iar privarea preventivă de libertate a acestora a fost dispusă pentru înlăturarea unei stări de pericol pentru ordinea publică. Nu există indicii, de altfel nici nu s-a invocat de către procuror, că prezența celor doi inculpați sub escortă la funeralii ar fi aptă să genereze vreun risc pentru ordinea publică.

Pe de altă parte, în ceea ce privește riscurile pentru buna desfășurare a judecății, acestea nu există, câtă vreme inculpații ar urma să fie conduși sub escortă la locul de desfășurare a funeraliilor, continuând starea de privare de libertate, și în condițiile în care nu li se permit inculpaților niciun fel de conversații cu persoanele prezente la funeralii.

În practica judiciară națională se regăsesc soluții similare, astfel Tribunalul Cluj a admis o cerere similară prin încheierea penală nr. 731/23.07.2021. La fel, Tribunalul Iași a admis o cerere similară prin încheierea penală nr. 248 din data de 11.11.2016.

În același sens, în cadrul minutei întâlnirii profesionale trimestriale privind problemele de practică judiciară neunitară în materie penală de la instanțele din circumscripția Curții de Apel Cluj, din data de 08.04.2021, s-a stabilit, în majoritate, că asemenea cereri nu trebuie considerate

inadmisibile, căci s-ar pune problema unei îngădiri nejustificate a drepturilor persoanei arestate preventiv. De asemenea, s-a apreciat că procedurile administrative nu trebuie să constituie un impediment.

În concluzie, instanța va respinge excepția lipsei competenței generale a instanțelor judecătorești invocată de reprezentantul Ministerului Public.

În temeiul art. 8 și 14 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, art. 12 din Declarația Universală a Drepturilor Omului coroborat cu art. 16 alin. (1), art. 20, art. 21 și art. 26 din Constituția României și art. 203 alin. (6) din C. proc. pen., va admite cererile formulate de inculpații BALOGH Sorin și BALOGH Bogdan Sebastian arestați preventiv în cadrul Penitenciarului Gherla.

Va încuviința permisiunea participării inculpaților BALOGH Sorin și BALOGH Bogdan Sebastian la funeraliile decedatului Vlad Constantin (d. la data de 16.04.2023), sub escortă, funeralii desfășurate la data de 21.04.2023, începând cu ora 13:00, la capela mortuară din localitatea Cheia, Comuna Mihai Viteazu, jud. Cluj, și până la finalizarea ceremoniei, cel târziu până la ora 17.00.

Pe tot parcursul deplasării de la Penitenciarul Gherla la capela mortuară și retur inculpații vor fi însoțiți de lucrătorii din cadrul Penitenciarului Gherla/lucrătorii de poliție care vor lua măsurile considerate necesare.

Inculpaților nu li se vor permite conversații cu persoanele participante la funeralii, dispoziția fiind aptă să garanteze buna desfășurare a judecării în cauză.

Executorie în ceea ce privește admiterea cererii de participare la funeralii, această dispoziție urmând a fi pusă în executare conform prezentei încheieri. În lipsa caracterului executoriu, având în vedere natura situațiilor de acest gen, în niciun caz în care s-ar permite participarea la funeralii, nu ar mai fi posibilă realizarea efectivă a dreptului.

Copia dispozitivului se va comunica inculpaților, Penitenciarului Gherla și organului de poliție competent, în vederea luării măsurilor care se impun.

În baza art. 275 alin. (3) din C. proc. pen., cheltuielile judiciare avansate de stat vor rămâne în sarcina acestuia. ●

PENTRU ACESTE MOTIVE,

ÎN NUMELE LEGII,

DISPUNE:

Respinge excepția lipsei competenței generale a instanțelor judecătorești invocată de reprezentantul Ministerului Public.

În temeiul art. 8 și 14 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, art. 12 din Declarația Universală a Drepturilor Omului coroborat cu art. 16 alin. (1), art. 20, art. 21 și art. 26 din Constituția României și art. 203 alin. (6) din C. proc. pen., admite cererile formulate de inculpații BALOGH Sorin –

–, și BALOGH Bogdan Sebastian –

– arestați preventiv în cadrul Penitenciarului Gherla.

Încuviințează permisiunea participării inculpaților BALOGH Sorin și BALOGH Bogdan Sebastian la funeraliile decedatului Vlad Constantin (d. la data de 16.04.2023), sub escortă, funeralii desfășurate la data de 21.04.2023, începând cu ora 13:00, la capela mortuară din localitatea Cheia, Comuna Mihai Viteazu, jud. Cluj, și până la finalizarea ceremoniei, cel târziu până la ora 17.00.

Pe tot parcursul deplasării de la Penitenciarul Gherla la capela mortuară și retur inculpații vor fi însoțiți de lucrătorii din cadrul Penitenciarului Gherla/lucrătorii de poliție care vor lua măsurile considerate necesare.

Inculpaților nu li se vor permite conversații cu persoanele participante la funeralii.

Executorie în ceea ce privește admiterea cererii de participare la funeralii, această dispoziție urmând a fi pusă în executare conform prezentei încheieri.

Copia dispozitivului se va comunica inculpaților, Penitenciarului Gherla și organului de poliție competent, în vederea luării măsurilor care se impun.

În baza art. 275 alin. (3) din C. proc. pen., cheltuielile judiciare avansate de stat rămân în sarcina acestuia.

Cu drept de contestație, în termen de 48 de ore de la comunicare, pentru procuror și inculpați.

Pronunțată prin punerea minutei la dispoziția inculpaților și a procurorului, prin mijlocirea grefei instanței, astăzi, data de 21.04.2023.

**Președinte,
Mihai Ștefan GHICA**

**Grefier,
Verginica Maria BIRĂU**

Red. și tehnoled. jud. G.M.Ș./2 ex./25.04.2023